

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisuri nu se
reținut.
INSEDATE se primesc la Admi-
nistrațiune în Brașov și la ur-
mătorile Blouri de anulului:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Schubert, Rudolf Mosse, A. Oppeliks
Nachfolger; Anton Oppeliks, J.
Damascher, in Budapesta; A. V.
Goldberg, Eckstein Bernat; in
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; in Ham-
burg: Karoly & Liebnann.
Prețuri inserțiunilor: o serie
garantă pe o coloană 8 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 90 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

„Gazeta” ieșe în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumără la toate ofițele
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 83 etagiulă
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
său 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 28.

Brașov, Luni-Marti, 7 (19) Februarie

1895.

Unu pasu alu lui Banffy.

Brașov, 6 Februarie v. 1895

Frământările parlamentare și certele între partidele și fracțiunile maghiare iau pe di ce merge proporțiunî mai mari, de când e la cârmă ministeriul Banffy. Situațiunea acesta aprôpe desolată a raporturilor parlamentare se ntelege, că ingreuiză foarte multă problema, ce a luat'o asupră'și acestu ministeriu. Ministru-președinte Banffy nu mai scie ce se începă și cum s'o mai sucască ca să'și pôtă realiza programul, celu atâtu de multu combătutu din tôte părțile. Dificultățile și piedecile, ce i se punu în cale, suntă așa de mari încâtă se dice, că are de gândă să amâne dieta pe timpu mai îndelungat, ca ast-felă să mai scape de încurcături și să aibă liniște.

Foile apponyiste ridică deja acușări contra cabinetului Banffy, că până acuma n'a corăspuns de locu problemei sale, că n'a lucrată până acuma nimic și că sub elu raporturile, în locu de-a se mai îmbunătăți, au devenit mai rele.

„Zăpăcela în țără”—scrie „Budap. Tagblatt”, — se măresce din di în di; certele confesionale se înăpresc; preoțiimea catolică a intrat în luptă fățișă cu guvernul, înființarea „partidei populare” și debutarea ei dovedesce, că s'a deschis unu abis în popor, care pôte numai după mari și grele sguduirî se va închide érași; fierberea înădușită în sinul naționalităților continuă, cu tôte încercările de apropiare ale guvernului, ce mergă până la părăsirea de sine(?). Unu spirit de sêlbătăcire, ce se manifestă mai învederat în regretabila împrejurare, că la tribunale procesele pentru lesa-Majestate suntă ca nici-odată până acuma foarte dese, începe a'și înălța capul de Medusă, unu simptom, pe care a'lă combate sentințele ordinare suntă cu totul nesuficiente“.

Și ce se ntemplă față cu aceste amenințătoare presemne? Nimic — răspunde numita fôia — guvernul privește la tôte aceste cu mâinile încrucișate, c'unu felu de fatalismu orientală.

Ceea ce așteptă fôia apponyistă dela cabinetul Banffy este ca să'și schimbe cursul total și se stăruiască pentru o reformă radicală a raporturilor dintre partidele dietale.

Nu e greu a găci, ce înțelege „Budap. Tagbl.” sub acesta reformă. Este afacerea fusiunii partidelor, cari stau pe basa pactului dela 1867, la care se gândesce.

Se vede, că br. Banffy în adevăr plănuesce ôre-care schimbarea cursului în direcțiunea acesta, căci după cum anunță organul kossuthistă „Magyarország”, elu s'a și decisă a face unu pasu mare pentru fusiune, invitându pe contele Albert Apponyi și pe contele Iuliu Szapary la o conferență comună, cu scopu de a se înțelege cu ei asupra condițiunilor și modalităților unei eventuale fusiuni a partidelor, ce stau pe baza pactului dualistă.

Acestă conferență se va ține mâine, poimâne și astfel se va sci în curându, ce propunerî va face ministru-președinte și ce condițiuni voru pune domni Apponyi și Szapary.

Scirea adusă de „Magyarország” pare a fi întemeiată, căci nu-o demintă nici foile ouvernamentale, nici cele apponyiste. „P. Lloyd” o înregistrează dicându, că nu o ține de „absolutu neverisimilă”, ér „Budap. Tagblatt” spune, că „forma” numai, în care a fostă adusă acea scire, n'ar fi esactă; conferențe între șefii diferitelor partide s'au mai ținutu și altădată și ar fi lesne de înțeles, că Banffy vrea să se consulte cu ei „asupra situațiunei nelămurite politice și parlamentare“.

Mai aprôpe de adevăr însă pare a fi ceea ce dice „P. Lloyd“,

că adevă br. Banffy, ca să satisfacă dorinței unei mari părți a opiniiei publice maghiare, vrea să se lămurască asupra șanselor unei eventuale fusiuni a amintitelor partide, vrea cu deosebire să constringă pe Apponyi de a intra în discușiunea acestei probleme, ca să nu mai aibă pretextul a dice, că nu i s'a dată ocașiune de a se pronunța.

Cu contele Szapary pôte s'ar ajunge mai ușor la o înțelegere, dér cea mai mare greutate o oferă acea parte a programului lui Apponyi ce se referă la „aspirațiunile naționale” în armată, academia militară maghiară etc.

Fôia guvernului repetă, că cu aceste „aspirațiuni” partida liberală nu pôte face nici o transacțiune; totul depinde dér dela aceea, decă Apponyi va fi decisă a se lăpêda de ele.

La unu ast-felă de pasu însă cu greu se va decide Apponyi și br. Banffy se pare, că și-a și făcută socotela cu acesta. Lui îi este deocamdată numai de a arăta, că a făcută încercarea, dér n'a pututu reuși.

Partida liberală și naționalitățile.

Fôia clericală „Magyar Allam” publică într'unul din numerii săi mai recentî unu primu-articol, în care se dice între altele:

Făță de naționalitățile ne lipsesce atât energia prudentă, câtă și sinceritatea, legea despre naționalitățile nici nu o ținu, nici nu o ștergă, ba încă nici la îmbunătățirea ei nu se gândesce. Precum pe de-o parte liberalismul esagerat — principiul de naționalitate, așa și delictul acestuia (alu principiului de naționalitate) în contra integrității patriei nôstre se încercă a-lă contrabalansa print'unu șovinismu nebuu și nebasat și nu scie congrua validitatea celor mai legitime aspirațiuni naționale cu dreptatea neîncungiurată de lipsă față de naționalitățile. Lipsa de tactu a guver-

nului intru atâtă a înstrăinată de noi naționalitățile, încâtă tôte rămân în pasivitate, și în națiunea maghiară li-se pare a vedé pe inamicul lor.

Intru atâtă a dustă acestu partidă liberală naționalitățile, și ca totuși să'și mascheze în-câtva fiascul, cu o teribilă corupție, așa se nisuesce a înfățișa cauza naționalităților, oa și când în jurul celeia tôte ar fi la loc. Netactica liberală a amarită până la felonie pe ultraștii (!?) naționaliștilor, și a produsă martiri naționaliști a căror influență ingreunază totu mai multă guvernarea bună în locurile locuite de naționalități. Și ca să le facă și mai nesuferibilă pozițiunea în cadrul statului (államiság) maghiară, le mai atacă prin politica bisericescă și simțulu religiosu. Mai multă, când mai în urmă partidulu poporală a declarat în programul său, că voiesce a fi dreptă față de naționalitățile pe lângă apărarea ideei de stat maghiară, atunci jurnaliștii jidan ai guvernului au aflată de bine a suspiciuna pe catolici chiar cu aceea, ca și când ei s'ar fi aliată cu inimizii patriei; cu unu cuvânt, liberalismul provôcă rezistența cea mai vehementă din partea naționalităților, deôre-ce nu le scie governa cu dreptate....

La inițiativa liberalismului nou, réșboiul religiosu domnesce în acestă nefericită țără, și decă naționalitățile, decă socialistii au jertfe, suntă deja și jertfe de ale persecuțiunilor religioare.

Din ultimele alegeri se pôte prevedé, cum au să fiă cele mai apropiate alegeri generale! Se pregătesce unu nou réșboiu civil; și decă partidulu guvernamental liberală abuză și mai departe de gendarm și de miliă, cum s'a întemplată la ultimele alegeri, atunci nu rămâne alta, decă să dispună a împușca pe catolici, cari cu perseveranță maghiară și în spirit maghiară și ca civi constituțional, de sigură nu voru ceda brutalității nemilose. Să dispună atunci ca să împușce, cum au dispus a împușca naționalitățile și pe socialistii, căci tiranii întotdeauna au început'o cu brutalitatea, și au sfârșit'o cu catastrofa — și așa apoi pace va fi în Varșovia.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(Reproducerea oprită.)

Din anii 1848—49.

Memorii, de Vasilie Moldovanu.

(19) (Urmare).

In 4 Octomvre Tirimienii au avut unu atacă cu Sécuii din Luca și Satu-nou. Jertfa acestui atacă au cădutu din partea Sécuiilor unu anumit Barthă Abel, ér din partea Românilor unu om. La reintorcere n'amă stată în Chirileu, ci ne-amă dusă la Iernutu. In jurul curții domnesce era o mulțime nenumărată, asemenea în locul unde se face târgul de vite. Inserase binișor. De când era să ne punem la cină, ômenii mei prindă stafeta inimizii, o desfacem și aflăm, că Turdenii se rógă de Vașarheienii, să le mergă în ajutor, că lancu se apropie cu lagărul său de Turda.

Ne aședărăm într'aceea la masă, dér abia îmbucărăm ceva, și étă, că se luminează de din sus. Ômenii se puseră în mișcare și veste ne sosise, că arde Nirășteul

aprinșu de Sécui. Am lăsată numai decătu să se bată alarma și pornirăm érași cătră Chirileu. De aici trimitū câți-va călăreți, să se repedă până la Nirășteu. Când aceștia ajunseră acolo, Ungurii se depărtase și n'au aflată, decătu case în cenușe și câte-va, cari mai rămaseră nemistuite de foc; dér și acestea erau pustii, căci ômenii fugiră care încatr'o putură scăpa. Peste nôpte amă rămăsu în Chirileu, ér dimineață mi-am scosă armata la exerciții pe câmp. O companiă am trimis'o la Recea pe-o delmă, de unde să putea vedea până în Sécuiime.

După acestea eu am luată îndată mersu până cătră Nirășteu, ca să vedem, decă nu se mai face vre-o mișcare din partea inimizii, care a arsă și jefuită satul. Când ne-amă reintorsă, venia și o sentinelă dela Recea, comunicându-ne lucrul de mai puțină importanță.

Am hotărîtă să-mi tragă lagărul peste Mureșu a doua seu a treia di. La Chirileu erau trei poduri, cari se puteau mâna cu ruda. Unul era mai mic, care era închiriată sâtenilor pentru di de lucru, ce aveau să facă la curtea din St.

Mărgita; altul era slobođitū dela Molomfalău, și altul trasu în susul Mureșului dela St. Paulu.

Ce era de făcut? Aici nu mai era de stat. Ne luarăm dără rămăsu bunu unu dela alții. Fratele meu Isaie avea încărcat unu caru cu nescari vestminte de pată și vre-o câți-va saci cu bucate; trecu Mureșul, éră mulțimea de vite cornute, orî caré încarcată și totă ce aveam la casă, le-amă lăsată în mâna sorții. Fratele meu trecu pe-unu calu bun, invălită c'unu chepenegă alb.

După acestea eu am luată îndată pozițiun, ca să trecă ômenii, care cu podurile, care prin vaduri. Mureșul era aprôpe sec, căci alt-felū cei mai mulți ômenii s'ar fi înecat. Ast-felū însă i-amă trecut pe toți, fără de-a se primejdiu nici unul.

Inainte însă de a trece la descrierea pe scurtă a celor întemplate după trecerea peste Mureș până la intrarea în Munții apusenii, mă voui încerca să descriu după memoriă, adunarea dela Agyagfalău (Agyagfalu) și luptele la rebelii la St. Ioana

și Reghină la cari lupte am luată însu-mi parte.

XVI Adunarea Sécuiilor la Agyagfalău.

Acestă faimosă și agitată adunare a rebelilor Sécui a fostă conchiemată pe diua de 15 Octomvre 1848.

„Dictatorul” Kossuth trimise din Ungaria în Ardélă pe unu anumit fanatic Berzenczey Lajos, dându-i ca misiune, să inroleze unu regimentu de husari dintre Sécui. Berzenczey venise în Ardélă cu mari fumuri în cap. Elu nu se mai credea dator cu supunere, decătu numai domnului său Kossuth, și ca să-i facă acestuia o și mai mare plăcere, desprețui și pe guvernul transilvan și pe comisariul br. Nic. Vay, și lucra c'unu zel vrednic de-o causă mai bună și mai umană, pentru a înrola pe toți Sécuii capabili de-a purta arme. Elu a începută să umble prin ținuturile locuite de Sécui, promițendu poporului necultă munți de aur și instigându-lă la jafă și omor asupra Românilor nevinovați.

Deschiderea Sf. Sinodului din România.

Amă adusă scirea, că dălele trecute s'a deschis în Bucuresci sesiunea estra-ordinară pe 1895 a Sf. Sinodului. După cetirea Mesagiului regal de deschidere, I. P. S. Sa Metropolitul Primat Ghenadie a rostit un discurs, din care estragem următoarea parte:

Prea Sfinții Părinți și în Christosă iubii frați!

Sesiunea estra-ordinară a Sântului Sinodului, în urma cetirii înaltului decret regal cu No. 304, este deschisă.

Cu bucuria duhovnică înregistrăm în anele acestui Sânt Sinodului evenimentele naționale, cari au avut loc în intervalul dintre sesiunea trecută și cea prezentă; anume acele evenimente, cari au fost sărbătorite în mod strălucit de întreaga țară în anul trecut.

Insănătoșarea și reîntorcerea în mijlocul poporului Său a M. S. Reginei Elisabeta, iubita Suverană a României, ne-a umplut de nespusă bucurie pe toți.

Nascerea Principesei Elisabeta a României, care a fost botezată cu Sântul botez al bisericii noastre ortodoxe în ziua de 5 Octomvre anul expirat, a fost asemenea pentru țară și biserică un fericit eveniment, care garantază vecmca și strinsa legătură de dragoste dintre dinastia și popor.

Apoi aniversarea de 25 de ani a căsătoriei MM. LL. Regelui Carol și Reginei Elisabeta, cu bucurie generală a fost sărbătorită în ziua de 3 Noemvre 1894.

Intregul cler al bisericii noastre ortodoxe și acum, ca tot-d'auna, a unit bucuria sa cu bucuria poporului și a dat expresiune devotamentului și dragostei pentru Suveranii săi prin medalia comemorativă, prezentată cu ocaziunea acelu fericit eveniment, de cătră noi, în numele clerului român ortodox.

Sunt fericit a vă adresa și de astădată frățesile mele salutări de bună venire în sântul sinod, spre a lua parte la lucrările, cari reclamă o grabnică soluțiune. Simțesc o mare bucurie, ori de câte ori mă aflu în mijlocul fraților mei și când mi-se ivesc plăcuta ocaziune de a mă confătu frățesce pentru tot ce privește mai de aproape biserică noastră autocefală ortodoxă română.

Rodnica sesiune de toamnă a anului 1893 mă pune în pozițiune, de a vă aduce cu dragosie frățesile mele mulțumiri pentru zelul și osteneala, ce ați depus spre rezolvarea atâtoru cestiuni folositoare bisericii noastre naționale. Suntem chiamați și de astădată, ca tot-d'auna, a ne confătu și a ne lumina unul prin altul în lucrările, cari privesc progresul bisericii și fericirea iubitorilor noștri fii sufletesci. Dela noi, cari formăm acest înalt corp bisericesc, așteptă clerul și poporul român îndrumarea bisericii noastre naționale

pe o cale potrivită cerințelor timpului în oare trăim. De la noi, cari constituim acest sânt sinod, se cere să avizăm în comun acord la mijlocele din ce în ce mai bune pentru înflorirea bisericii noastre strămoșesce.

Biserica, ca și națiunea română, a avut a trece prin vremuri de restriște și de grea cumpănă; însă Dumnezeu părinților noștri, trimițându și ueia și alteia la timp bărbați plini de credință evangelică și patriotism, și aceștia, lucrându uniți în gânduri și dorințe, ne-au adus aici unde ne aflăm noi cu drept cuvânt, dăr suntem cuprinși de mirare de ceea ce s'a făcut într'un timp atât de scurt.

SCRIRILE DILEI.

6 (18) Februarie.

Urmasul Metropolitului Mihalyi.

Foia oficiosa „Magyar Ertesito” aduce scirea, că în scaunul episcopesc delo Lugosului va fi numit, în locul Metropolitului Mihalyi, deputatul dietal *Rezey Szilviusz* delo Oradea-mare. Se vorbește deja, că în cercul lui electoral va pași ca candidat unul dintre noii secretari de stat.

Ministeriul Bánffy și naționalitățile.

Oficiosa „Pester Correspondenz”, ocupându-se de raportul dintre naționalități și actualul guvern, face grele imputări foilor opoziționale unguresci, cari au umplut țera cu faima, că Bánffy va fi cel mai fanatic persecutor al naționalităților. Faimele acestea au contribuit, ca între bărbații conducători români și sași să se începă pertractări întru susținerea caracterului naționalității lor. Spune apoi, că Bánffy și colegii lui din ministeriu vor aplica legile cu lealitate, și nu doresc a valora puterea statului, decât numai atunci când e „necesar” pentru scutirea autorității statului.

Incetarea revistei literare „Minerva”.

Redacțiunea revistei literare „Minerva” publică următorul avis: Cu numărul de față se sistază pe un timp aparițiunea revistei „Minerva”. Motivul, care ne-a îndemnat la acest pas, nu a fost într'atâtă modestul sprijin material, de care — durere — are parte fiă-care aparițiune literară delo noi, ci a fost mai mult un fel de pornire pătimașă și dușmănoasă, ce de un an încôce, din motive vrednice de o inimă strimă, s'a năpusit asupra revistei noastre din o parte, pe care a o arăta aici nu avem nici spațiu, dăr nici voie.

„Urechia la noi”. Sub titlul acesta „Hazánk” și tôte celelalte foi din Budapesta aduc scirea următoare: „Pe cale telegrafică vine din Bucuresci scirea, că Urechia, președintele Ligei, are de gând să facă o călătorie mai lungă în străinătate. Se crede, că Urechia va călători incognito

Ardelul și celelalte ținuturi locuite de Români, ca să pășescă în atingere personală cu conducătorii Românilor. Vedem bucuros pe Urechia pe față și cu vizorul deschis, ca să se convingă personal, că totuși frații lui din Ungaria nu mănăucă acea pâne amară, cum se vestesce. Dăr călătoria lui incognito, care nu pte fi împreunată decât cu agitațiune și conspirațiune, este dator ministrului de interne s'o oprască.”

† **Constantin Fluștureanu**, simpaticul și vrednicul nostru amic, cere a fost timp îndelungat administratorul diarului nostru, a răposat eri nopte, după o lungă și grea suferință. Inmormântarea se va face mâne la 3½ ore p.m. Adresăm adencu întristatei familii condolențele noastre cele mai sincere.

Motii pentru tombola dia Bucuresci.

Scim, că în Bucuresci, s'a constituit un comitet de domnișore ca să dea un bal cu tombolă în folosul familiilor întemnițatoru delo Vatu și Seghedin. Motii din Vidra, patria lui Iancu, au hotărât a contribui și ei cu darul pentru tombolă. Măestri în arta de a face vase de lemn, pentru menagiu, Motii au încercat un caru cu doniți, ciubere, hirdae etc., lucrte artistice, cari purtau inscripțiunea: „Munții noștri aură portă, noi cerșim din portă în portă”, și au pornit spre Brașov, pentru-ca în urmă să le expedieze la Bucuresci. În drumul spre Brașov, li-s'au făcut o mulțime de șicane de cătră autoritățile maghiare, așa că de-abia după 15 zile au ajuns în Brașov, unde au predat obiectele.

„Valahii turbați”. Sub acest titlu publică „Egyetértés” o telegramă din Clușiu, în care se comunică, că Sâmbăta trecută s'a început înaintea tribunalului de-acolo „pertractarea monstră a unui prea interesant proces”. Curându după procesul Memorandului, dice foia ungurescă, în comuna Feneșului săsescu petreceau într'o căruță mai mulți „Valahii”, printre cari se aflau și câți-va Maghiari. În decursul petreceror, Valahii au început a-i injura pe Maghiari, ér când aceștia voră să se depărteze, au fost atacați din partea Valahilor și mai mulți din ei au fost greu răniți. Se mai dice apoi, că Români s'ar fi pus la pândă în drumul de țera, ér pe un Takács György, care tocmai atunci venia pe drum, flă bătură. În urma acosta a fost pus sub acușiune în primul loc Ioan Rusu împreună cu alți trei țerani români, cari sunt acuși pentru intențiune de omor, ér alți doi Români pentru grea vătămare trupescă. Acușiții cu toții negă, că ar fi fost ațiați din cauza sentinței aduse în procesul Memorandului. Din cauza numărșilor martori, ce au fost citați, pertractarea nu s'a putut termina Sâmbăta, ci a fost amănată pe astăzi, Lun.

Episcopii evanghelici s'au prezentat Vineri în corpore la ministrul de culte și instrucțiune publică, ca să-l felicite din incidentul numirii sale în noul guvern. Episcopul Paul Zelenka a ținut ministrului Wlassics o vorbire, la care acesta a răspuns, că una din problemele activității sale va fi promovarea intereselor bisericii evanghelice.

Un proces de presă de cinc-ori amănat. Ni-se scrie: Abia trecu câteva zile delo primirea citărei, prin care eram provocați să ne înfățișăm la pertractarea procesului nostru, intentat pentru adresa de aderință trimisă d-lui A. C. Popovici și publicată în nr. 203 alu „Tribunei” la 1 August 1893, și astăzi, adecă în 13 Februarie n. c. am și primită altă incunoscințare delo tribunalul din Clușiu, prin care ni-se face cunoscut, că pertractarea procesului nostru de presă se amăna de pe 5 Martie pe 19 Martie n. c., pe care și suntem provocați să ne înfățișăm la pertractarea îndelungă trăgănatului nostru proces, care se va țin în sala „Redutei” la terminul mai sus amintit și eventual în zilele următoare. Căt de păgubitore este pentru noi asemenea tământare, se pte vedé și din faptul, că pe 18 Septemvre a. tr. nefind incunosciițați despre amănuarea procesului nostru mai de timpuriu, decât abia cu o zi două mai înainte, n'am putut avisa pe toți apărătorii la timp și astfel unii dintre cei mai valoroși au făcut o cale îndepărtată, împreună cu cheltueli considerabile, numai de geaba. Astfel apărătorii noștri, omeni ocupați cu afaceri oficiose, mai nu mai știu cum și pe când să-și întocmescă lucrurile așa, ca cu ocazia pertractării procesului nostru să fi liberi de alte ocupațiuni, căci după experiența de până aci, terminul pertractării procesului nostru s'a schimbat ca „zilele babelor” pe neașteptate, până acum de vre-o 5 ori, și anume: de pe 18 Sept. pe 6 Nov., pe 4 Decemvre, pe 5 Martie și în fine pe 19 Martie n. c. Că ce se intenționează prin acestă amănare, noi nu o putem ști, una însă s'ar puté întempla se-o simțim, și anume, disgustul apărătorilor, provenit din nesiguranța terminului de pertractare, la ce de altcum ar avé tôte dreptatea. — Pratul lui Traian, 13 Febr. n. 1895. Ună acusat.

Bôle epidemice. Din Battonya se anunță, că între lucrătorii delo Mezöhegyes a început a grasa trachoma; afară de acesta s'au ivit și alte bôle lipiciose, precum difteritisul și vrsatul.

Esportul vitelor din Ungaria. Anul trecut s'au esportat din Ungaria vite în preț aproximativ de 160 milioane florini. Față cu anul precedent, 1893, importul încă s'a sporit considerabil, exportul însă s'a duplicat, așa că nici-odată Ungaria n'a esportat în străinătate atâtea vite.

Preutindenii plebea maghiară setosă de sânge, îl primia cu brațele deschise și-l ducea în triumf delo un nou loc al altul. Vădându el acosta și fiind din inima lui om ingămfat și pofitor de glori, l'a sumețit și mai mult cugetul de-a deveni „craiul Sécuior”. El „adresă o proclamațiune cătră regimentele de graniță sécuesci, ca toți, fără deosebire de sex și până la vârsta de 50 de ani, să mergă pe ziua de 15 Octomvre la Agyagfalău, și încă înarmați din creștet până'n tâlpi. Programa lui Berzenczey a pus în spaimă chiar și pe guvernul provincial maghiar din Clușiu, căci prin ea se prevedea formarea unei trupe naționale sécuesci, fără concesiune mai înaltă, trupă care se pte nume delo „mátyás huszárak” (husarii lui Mathia), apoi înființarea unui lagăr sécuesc de rebel și alegerea unui guvern provisoriu, în fruntea căruia spera să fiă el, Berzenczey.

Guvernul unguresc din Clușiu, cum am amintit anteriori, era inspăimântat și el de acest plan cutezat, și s'a resolut să reducă la nulă proclamațiunea lui

Berzenczey, permițându numai o adunare din ablegați. Dăr înzadar, căci toți pașii lui au fost neputincioși în fața spiritelor agitate și sumuțate de fanaticul Berzenczey.

Intr'aceea se apropia ziua de 15 Octomvre. Adunarea însă s'a amănat o zi, adecă pe 16. Veniseră Sécuii cu bărbați și femei, jun și copii, cu cățel și purcelu cum se dice, în număr de peste 25,000. Înainte de amiazi s'a deschis adunarea. Se aședase un fel de tribună înaltă în lunca delo Agyagfalău, și poporul a fost aședat în linii, formându strade, cum au făcut Români la adunarea din 3/15 Maiu de pe Câmpul Libertății. Se prezentă și comitele Miko, ca președinte al guvernului. Vorbiră mulți, vorbi Miko provocându, de frică, pe Sécui să se pregătescă în po-triva primejdiei, în care a ajuns țera „în urma intrigei și reacțiunei”. Ajungându la vorbă Berzenczey, el în termin fulgerător propuse, ca Sécui să se declare independent de guvern și de comanda generală, grănițerii Sécui să se formeze în miliție teritorială, toți să se contopescă în

tr'unu singur lagăr și să pornescă în contra Românilor. Propunerea lui a fost primită cu mare entusiasm și isbucniri de fanaticism. La fine s'a numit de comandant general peste trupele sécuesci un colonel de husari cu numele *Zsombori Sándor*.

În 17 Octombrie s'a adunat un așa numit consiliu bellic sub președinția lui Miko Imre. Acest consiliu a luat hotărârea, să nu se facă lagăr, dăr să se dea o proclamațiune cătră națiunea română și maghiară, adunarea să se disolve, și după-ce vor merge pe acasă, ofșerii să organizeze trupe mobile și să le pună la dispozițiunea comisarului Vay, pe care l'au intitulat „comisar ministerial”.

Venindu la urechile lui Berzenczey acestă conclus, agit pe cei adunați prin omenii său puși anume spre traba acesta, mințindu poporului, că bărbații din care se compune consiliul amintit, vreu să vândă poporul și cauza națiunei maghiare. În urma acestor agitațiuni meschine Sécui s'au truburat și s'au infuriat așa de mult, încât consiliul temându-se, că nu

va scăpa viu din mâinile plebei iritate la extrem, nu și-a publicat concludul și s'a făcut nevedut.

Secuii, cari se formase în ôste pe loc, s'au împărțit în patru părți, fiă-care parte numărându peste 4000 de omeni, și au plecat cătră Reghin, cătră Tergul-Muresului, cătră Blășiu și cătră Iernut. Pe unde au pëtruns, au prefăcut sate în cenuse, au comis omoruri și jafuri teribile, și numai în regiunea Muresului au devastat și prefăcut în prav și cenuse 9 sate românesci. Că ce lucruri horende au putut comite acești omeni, se vede de acolo, că din 18 Octombrie și până în 20 Decemvre au fost arse și devastate de ei mai mult de 100 comune românesci și săsesci.

Etă, aceste sunt rezultatele adunării Sécuior delo Agyagfalău, care a pus în sistem și planu estirparea cu fier și foc a naționalităților nemaghiare, pe unde aveau să percurgă și până unde puteau să ajungă, neîmpiedecați de nenorocitele vic-time ale pierdării criminale din partea rebelilor.

(Va urma.)

ca în anul trecut. Mai mare avânt a avut anul trecut exportul vitelor cornute, care a dat peste 60 milioane fl. De trei ani încoco a luat un avânt foarte mare și exportul de porci. În ce privește exportul de oi și cai, acesta încă a luat anul trecut un avânt, ce întrece exportul din cei cinci ani din urmă. Intre toate însă, cel mai mare avânt l'a luat exportul de porci și vite cornute. Se speră, că prin creșterea succesivă a exportului de vite, economii noștri se vor putea despăgubi măcar în parte pentru însemnatele pierderi, ce le îndură prin scăderea prețului orealor.

—o—

Din China se aud sciri foarte triste. Admiratul Ting s'a sinucis, după cum se dice, de rușine, că a suferit în resbelul chinez-japonez atâtea desastre. Mai departe se afirmă scirea, că de prezent China are numai o singură naie de resbel, ce se poate folosi, adecă naia „Chen-Yuen“.

Legea minelor.

De câte-va zile s'a început în Senat discuțiunea asupra importanței legii a minelor, care agită ași așa de mult spiritele în România. Etă introducerea raportului d-lui Gr. G. Tocilescu, făcut în numele comitetului delegaților pentru cercetarea proiectului de lege al minelor:

Prima chestiune, ce ni se presintă, când vorbim de o lege a minelor, este aceea de a se sci, dacă pământul României conține avuții de minerale metalifere și combustibile spre a pute fi exploteate.

Asupra acestui punct cercetările întreprinse până acum au ajuns la rezultatul, că partea superioară a Carpaților românești, după ore-cari probabilități, posedă culcușuri metalifere exploatabile, și că un studiu serios, încredințat la ingineri experimentați, ar descoperi de sigură mine, a căror existență nici măcar se bănuiesc.

O asemenea afirmațiune se bazează pe analogia perfectă dintre formațiunile regiunii superioare a Carpaților cu alte regiuni, unde există exploatațiunile metodice și celebre în terenurile din aceeași epocă și formațiune.

Trecându în revistă elementele, ce ar pute da loc la exploatațiunile în regiunea superioară și în cea mijlocie a Carpaților românești, găsim în regiunea superioară mai întâi aurul. Fără a invoca probele istorice, cari constată existența aurului în Transilvania și România deja în anticitate, vedem în zilele noastre mai multe ruri ca: Argeșul, Oltul, Lotrul, Buzul, Bistrița, etc., cari duc în nisipul lor pulbere de aur, ce dovedește existența de vine (filone) aurifere neexploatate încă. Este indeverat, că unele din aceste vine trebuie să se găsească în terenurile munților din România.

În privința argintului, deși nu s'au constatat încă la noi gismente argintifere propriu zise, der este permis de a presupune existența lui, ca asociat cu diverse metale, mai cu seamă cu mercurul, după cum dovedesc bucoțiile interesante, ce s'au cules și în cari se vede argintul cristalizat prin trecerea mercuriului nativ în stare de sulfat sau de cianur; varietățile de aramă recunoscute în România fac parte din relieful Dobrogei și din cele limitrofe cu Transilvania. E destul de amintit gismentul între Polovraci și Crasna, acela dela Lozova în Dobrogea, precum și la Baia de Aramă, unde judecându după probele analizate, dacă straturile se continuă în adâncime, ne-am găsi în prezența unor minere de cupru echivalente cu cele mai bogate din Spania, Portugalia și Anglia. Plumbul, manganul, cobaltul, nikelul, si arsenicul, sulful, mercurul și grafitul s'au constatat de asemenea în mai multe puncte ale României; der cu mult mai răspândit este fierul, care se presintă în toate combinațiunile sale.

În fine vom menționa mineralul combustibil antracitul, constatat la Vaid-Ei, pe malul drept al Jiului, la Crasna, pe malul stâng al aceluiași riu, la Nova, Baia de Fer, la Nord de Pe-

troșița pe Ialomita, și probabil și în Dobrogea.

Regiunea mijlocie, deși mai puțin importantă, decât cea superioară, conține totuși elementele cele mai prețioase din punctul de vedere al producțiunilor de exploatare. Aci se găsește culcușurile petrolifere răspândite mai peste tot lanțul de munți dela Govora până la Taslău, și care exploatare cu mijloce mai științifice și într'un chip mai rațional, ar permite să întemăim cele mai mari speranțe asupra viitorului, ce le este rezervat. Totuși asemenea sunt gismente foarte întise de lignită aparente în mai bine de 30 localități dela Verciorova până la Comănești (Moldova), din cari unele de-o calitate remarcabilă ce se poate compara cu hulia, acestu prețios mineral, a căruia existență la noi până acum nu s'a constatat în mod cert.

Precum rezultă din această repede privire, pământul țării noastre ascunde în adâncimile sale substanțe minerale și fosile, cari de mii de ani așteptă, ca mâna omenescă să facă din ele un izvor de bogății și de prosperitate. Pe când aiurea exploatarea minieră a devenit sufletul oricărei activități industriale, a schimbat condițiunile economice ale statelor, contribuind la înflorirea comerțului și a artelor, la creșterea avuției publice și private, — la noi totul s'a redus până astăzi la câte-va slabe și costisitoare încercări, la o exploatare mai adesea nerațională, rău condusă, care a descurăgiat pe capitaliști, a ucis ori-ce inițiativă privată, ba a compromis și discreditat afacerile miniere în țară, ca și în străinătate.

(Va urma.)

Cestiunea națională în Senatul român.

Discursul dlui D. A. Sturdza ținut în ședința dela 10 (22) Dec. 1894.

(Urmas.)

... Cum? Maghiarii cred, că ei nu pot să dăinuiesc cu egala îndreptățire a tuturor popoarelor din Ungaria. Maghiarii cred, că pentru-ca să dăinuiesc ei, trebuie să desființeze pe Români. Er noi de aci să nu simțim în această credință a Maghiarilor un semn de întrebare cumplită la adresa viitorului nostru, o amenințare pentru existența noastră? Dacă Maghiarii au dreptul să desființeze pe Români, Români au dreptul și datoria să se apere. În această cestiune națională.

Mai mult, pe noi această cestiune trebuie să ne intereseze, căci mulți Români de dincolo de Carpați vin și se așază aci în țară la noi. Județele Ialomita, Brăila, Tulcea și Constanța sunt pline de Români din Ungaria. Acolo ei sunt dintre omenii cei mai muncitori, cei mai harnici, cei mai bogăți.

Pe noi această chestiune trebuie să ne intereseze, pentru-că poporul de dincolo de munți, este compus din cea clasă socială, pe care o numim talpa țării. Poporul român din Ungaria e compus, mai în totă întregimea lui, de țărani. Acești țărani și harnici și energici, curăți și neamnestecați. De aceea țărănimea este în capul mișcării naționale. Nici venerabilul Dr. Rațiu, nici respectabilul părinte Lucaci, nici alții întemizați sau afară din țară, nu sunt adevărați capi ai poporului; insuși poporul e capul mișcării. Poporul însuși, țărănimea, împinge înainte și zdrobesce pe aceia, cari nu simțesc cu densa, cari se încercă a bate laturile, cari slăbesc în încordarea luptei.

Să vă dau un exemplu.

De ce Români din Ungaria nu s'ar bucura, că un Român cult și bogat, ca Mocsonyi, s'ar conducă în interesele lor? Și ei s'ar bucura, de sigur de acesta, dacă Mocsonyi ar merge pe calea indicată de popor. Der Mocsonyi a fost zdrobit, pentru-că a voit să ducă pe Români pe căi piezișe, la supunere, la ingenunchiare, la maghiarizare. (?? — Red. „Gaz. Trans.“)

Dacă lucrurile stau astfel, poate cineva să înțeleagă, că un ministru român a putut să dică, precum a d'is d-lu Alexandru Lahovari, că cestiunea națională s'a agitată fără timp, în mod inoportun și fără rost, adăugându încă: cu fătărnici și nealitate. Unde-i fătărnicia și nealitatea? La acei cari vin să vorbescă și să făptuiesc deschis pe față, sau la acei, cari caută să înmormenteze cestiunea națională, umblându nu numai pe două, ci pe de ce căi, care de care mai încurată?

Nu a sosit timpul oportun! Agi-

tarea e fără rost! Așa e! Der când va veni timpul acela oportun și cu rost? Când Românii vor fi maghiarizați? Când nu vor mai exista? Când Maghiarii vor pute constata, că sunt, în loc de 7 milioane, 10 milioane? Atunci va fi timpul oportun? Atunci agitarea va fi cu rost?

Să ne răspundă d-lu Alexandru Lahovari, sau d-lu Carp?

Intrat într'o încurcatură din cauza nesincerității sale, guvernul nu poate eși din ea. Acesta e natural. De aceea ați vădut ce s'a întâmplat cu studenții, când s'au intrunit în congres la Constanța. Guvernul mai întâi li-a dat bilete de liber parcurs, a ordonat să n'a împedecă de mir oficiale de „Destăptă-te Române“ de către autoritățile municipale din Iași, Brăila, Constanța. La universitatea din Iași, studenții au fost primiți de profesori cu rectorul universității în frunte. Când însă studenții au voit să vină la București, să depună o coronă la statuta lui Mihai-Vitezul, guvernul cu asprime li-a strigat: Acesta nu se poate! În București nu puteți veni! Coronă la statua lui Mihai nu puteți depune! Și pentru-ce guvernul a făcută această? Pentru-ca să potă dice, unora, noi am înlesnit pe studenți, li-am dat totu ajutorul, i-am înlesnit în toate! Altor, și anume la Pesta, etă i-am împedecă! Intreb: pe cine a servit guvernul? Cestiunea națională românească? Ori cestiunea maghiară? Eu cred, că multe delușiri în această privință nu trebuie. Fiă-care om cu bun simț, va pute să-și dea răspunsul.

Cu atât mai mult dicit acestea, cu cât un ministru a d'is: „Este mai în pericolă astăzi ideea României, decât altă-dată!“ Vedeți! Pentru guvern ideea României e în pericol, er nu României însuși. Acesta a d'is-o un alt doilea ministru. Și cu toate acestea, guvernul vrea să stăm cu brațele încrucișate și să așteptăm; să luăm o hotărere, când pericolul va fi mai mare, mai imposibil de descurat. Și de ce să așteptăm? Pentru-ca să ni-se dică, că suntem diplomați, cu concepțiuni profunde, cu o atitudine fină.

Nu numai miniștri au vorbit în sensul acesta, der și susținătorii miniștrilor, bărbați cu o pozițiune importantă în stat, cu pozițiune importantă oficială, cu pozițiune importantă ca bărbați ai nămului românesc. D-lu Maiorescu a d'is: „Ca să te poți amesteca în discuțiunea unei certe învrajbite în calitate de guvern, îți trebuie, simțirea, asimilarea, priceperea și tactul situațiunii întregi, în fiă-care moment variabil; și cum voii să le avem noi cei de aci, în locul celor de dincolo?“

D-lu Maiorescu este un logician strâns și cunosc bine și toate tertipurile logice. Apoi nu este vorba, ca noi să avem aceste simțăminte în locul celor de dincolo de Carpați. Nu! Este vorba, că și cei de dincolo le au, și o dovadă că le au este, că se duc cu droia în temniță, sau se espatriază. E vorba, că le avem și noi. Le avem și unii și alții. Nu va să dică, că pentru-că ei le au, noi să nu le avem, cum ar vră d-lu Maiorescu. Der ce să mai avem după d-lu Maiorescu? Spune, că trebuie să avem simțire, pricepere, tactul situațiunii. Adevărat să fiă, că noi nu avem nevoie de simțire, de asimilare, de pricepere, de tactul situațiunii întregi, ci numai cei de dincolo le au? Der atunci ce fel de omen de stat suntem? Bărbații de stat sunt datori să cunoscă toate chestiunile, cari privesc țera lor; ei trebuie să cunoscă mai ales chestiunile țării lor vecine. Pentru aceste chestiuni ar fi neiertat, dacă nu ar avea simțirea, asimilarea, priceperea, tactul situațiunii întregi și acesta în ori-ce moment. Bărbatul, care nu are acestea, nu este om de stat. D-lu Maiorescu vorbește de cestiunea națională, cum am vorbi noi cu toții de cestiunea Madagascarului, sau de cestiunea Coreei. Eu de obicei nu cetesc ceea-ce se petrece în Madagascar, sau în Coreea; pentru aceste chestiuni declar, că n'am nici simțire, nici asimilare, nici pricepere, nici tactul situațiunii de acolo. Cetesc însă totu ce se petrece în cestiunea națională, pentru-că ceea-ce se agită dincolo de Carpați este desființarea nămului românesc. Să nu avem ore simțul celor-ce se petrec dincolo de Carpați? Este o enormitate să spună cine-va acesta. M'am mirat foarte mult de d-lu Maiorescu ca să ne dică un asemenea lucru, D-sa, care își are rădăcina dincolo de Carpați și alu căru părinte a luptat odată lupta, pe care o luptă și astăzi Românii din Ungaria.

(Va urma.)

Sciri telegrafice.

Arco, 18 Februarie. Buletinul asupra stărei arhiducelui Albrecht sună astfel: Starea neschimbată.

Simțurile câte-odată turburate. Activitatea inimei slabă. Corpul devine totu mai slab.

Arco, 18 Februarie. Archiducele Albrecht a răposat ași la amiazi.

Roma, 18 Februarie. Papa erăși se află mai bine și a primit numeroși peregrini.

Paris, 18 Februarie. În urma mai multor sciri venite din afară, guvernul se vede îndemnat a lua măsuri necesare pentru siguranța persoanei regelui Serbiei, care se află în Biaritz.

Literatură.

A apărut „Musa Română“ Nr. 1, anul III cu următorul sumar: Partea literară: Gioachino Rossini, de Dr. R.; Noutăți. Informațiuni. Poșta Redacțiunii. Partea musicală: Înainte ficiori, marș de I. Mureșianu; De veselie, de pe Târnava mare, culă de A. P. B.; A nevestelor, de pe Târnava mică, cul. de A. P. B. „Musa Română“ apare la 1 (13) a fiăcării luni și costă pe an 6 fl. v. a. Abonamentele se trimit redactorului și proprietarului Iacob Mureșianu în Blășiu (Balazsfalva).

*

În tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov a apărut: Povestiri economice despre grădărită, economia câmpului, vierit și pădurit, de Ioan Georgescu. O carte foarte folosită pentru plugari, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vânzare la tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov, și la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

NECROLOG. George Bogdan, unul dintre economii fruntași din Hedig, tatăl d-lui profesor Nicolau Bogdan dela gimnaziul român din locu, a răposat ași noapte, în etate de 76 ani. Ilă jălesc în tristata-i soță Răzra, cu care a trăit timp de 52 de ani, împreună cu patru fiice, doi fii, patru gineri și alte numeroase rudeni! — Dumneșu să-l odihnescă în pace!

DIVERSE.

Vechimea diarelor musicale din Italia. „Gazeta musicală“ din Milano, a intrat în alu 42-lea an; „Il Trovatore“, din Milano, în alu 52-lea an; „Arpa“ din Bologna în alu 42-lea; „Gazeta di Teatri“ în alu 57-lea an; „Frustra Teatrale“ în alu 30-lea an; „Mondo Artistico“ în alu 29-lea an și „L'Arte“, din Triest-Milano, în alu 26-lea an.

Ultima invențiune a lui Edison. Diarele americane aducă scirea, că famosul electrician a făcut o descoperire neînchipuită, și care lasă n'poia sa cele mai admirabile invenții ale savantului. Principiul aparatului este un mic telefon de busunar, așezat într'o cutie, care se asemănă cu aceea a unui ciosornic obișnuit. Pe cadran se mișcă acul unei busole, care primesc și ea acțiune dela o bobină interioară. Cu acestu aparat și fără ajutorul nici unui fir se poate comunica la ori și ce distanță cu o persoană înzestrată cu un aparat identic, transmițător și receptor în același timp. După Edison — acesta este descoperirea sa cea mai principală — gândirea, numai a unui individ, aplicată cu insistență la un obiect sau altu, poate produce un curent electric de o intensitate suficientă pentru a permite transmisiunea acestor gânduri. Acesta, după densul, este un fenomen alu „simpatiei electrice“. Savantul este foarte mândru de invențiunea sa, care, dice el, va uimi lumea prin simplitatea ei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maicr.

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Februarie 1895.

Renta ung. de aur 4%	124.60
Renta de corone ung. 4%	99.45
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	127.75
Impr. oail. fer. ung. in argint 4 1/2%	104.10
Oblig. oail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonuri rurale ungare	98.30
Bonuri rurale croate-slavone	98.25
Imprum. ung. cu premii	163.25
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	155.25
Renta de hartie austr.	102.15
Renta de argint austr.	102.20
Renta de aur austr.	125.75
Losuri din 1860	159.50
Actii de-ale Banței ung. de credit.	503.—

Actii de ale Banței austro-ungar	1109.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	415.25
Napoleonilor	9.83 1/2
Marci imp. ger.	60.55
London (lire sterlinge)	124.25
Rente de corone austr.	101.15

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Februarie 1895.

Banconote rom. Cump.	9.75	Vend.	9.78
Argint român. Cump.	9.70	Vend.	—
Napoleon-d'or Cump.	9.77	Vend.	—
Galbeni Cump.	5.85	Vend.	5.90
Ruble rusești Cump.	132.—	Vend.	—
Marci germane Cump.	60.20	Vend.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vend.	101.75
Lire turcești Cump.	11.15	Vend.	—

Nr. 1024—1895.

Concurs.

La administrațiunea forestierală orașenească este de a se ocupa un post de pădurariu de I classă respective de a II classă.

Leafa anuală 266 fl. — respective 216 fl. — locuință naturală. eventualmente bani de locuință de 25 fl. anualmente; îmbrăcăminte de vară și de iernă; deputat de 24 metri de ramuri de fag. Noul ales pădurariu devine definitiv întărit după un an de probă, avându după aceea și drept de pensie.

Recerințe: Implinirea etății de 24 ani și etatea sub 40 ani; pur-

tare morală nepătată; depunerea cu bună succes a examenului de pădurariu prescriș pentru Ungaria; cunoșcerea limbii germane, maghiare și române; cetirea și scrierea în limba germană și maghiară; corp sănătos.

Reflectanții au de a-și așterna referitorile petițiunii provezute cu receiverile documente până în 10 Martie a. c. acestui magistrat, observându-se tot-de-odată, cumcă petițiunile au de a fi propriu scrise.

Brașov, 9 Februarie 1895.

625,1—3 **Magistratul orașeneș.**

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 13 Febr. n. 1895.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu Bănățeneșc	80	6.60	6.65
Grâu dela Tisa	80	6.65	6.70
Grâu de Pesta	80	6.60	6.65
Grâu de Alba-regala	80	6.60	6.65
Grâu de Bácska	80	6.70	6.75
Grâu ung. de nord	80	—	—

Săminte vechi ori nouă	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Săcară	nutreț	70—72	5.45	5.50
		60—62	5.85	6.90
Orz	de vinars	62.64	6.30	6.80
		64.66	7.15	8.40
Ovăș		39.41	5.90	6.20
Cucuruz	bănăț.	75	—	—
Cucuruz	altă soi	78	—	—
Cucuruz	"	—	—	—
Hirșcă	"	—	—	—

Productediv.	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungar. francesă	39.—	51.—
		—	—
Oleu de rap.	roșiă rafinat duplu	58.—	67.—
		—	—
Oleu de in	dela Pesta dela țără	47.75	48.25
		—	—
Slănină	svântată afumată	41.—	41.50
		46.—	47.—
Său	din Bosnia în buți	7.	7.25
Prune	din Serbia în saci	6.80	7.05
Lictaru	slavon nou	15.5	16.—
"	bănățeneșc	14.5	14.—
Nuci	din Ungaria	—	—
Gogoși	ungurești sârbesci	—	—
Miere	brută	—	—
"	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brută	—	—
"	Drojdințe de spirt	—	—

Hala de mărfuri din Brașov,

societate cu garanță limitată.

Convocare:

la adunarea generală, ce se va ține Luni în 25 Februarie 1895 la 3 ore p. m. în sala sfatului.

Ordinea de zi:

1. Darea de sēmă și socotela anuală.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Propunerea direcțiunii, despre continuarea mai departe a afacerilor.

4. Propunerea direcțiunii, pentru lăsarea intereselor de fl. 12.500.— cr.
5. Alegerea direcțiunii.
6. Alegerea comitetului de supraveghiere.
7. Evertuale propunerii.

Direcțiunea Halei de mărfuri din Brașov, societate cu garanță limitată.

Wilhelm Paul,
președinte.

CONTUL BILANȚULUI

ACTIVA.		fl.	cr.	PASSIVA.		fl.	cr.
1. Contul cassei:	Saldul cassei	861	07	1. Contul fondului de rezervă:	Fondul de rezervă	6	38
2. Contul mobilariu:	Mobilariul biroului după invent.	383	08	2. Contul participanților:	Părți	4320	—
3. Contul împrumutelor:	Imprumute pe mărfuri	6325	63	3. Contul chiriei localului:	Chiria localului	375	—
4. Contul mărfurilor:	Diverse plosci și canale	5	59	4. Creditori diversi:	Douăzeci și patru creditori	13787	58
5. Debitori diversi:	Cinci-zeci și cinci debitori	10822	92				
6. Contul Profitului și Perderilor:	Perdere	90	67				
		18488	96			18488	96

Brașov, 31 Decembrie 1894.

Konopasek m. p.

Jeckel m. p.

Examinat cu registrele principale și secundare seu aflat în consonanță.

EMIL PORR m. p.,

HANS EDER m. p.,

LUDW. HORNUNG m. p.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Invitare la abonament!

Cu 1 Ianuarie 1895 se începe un nou abonament

la

„VATRA“
fôia ilustrată pentru familie.

„VATRA“ îndeplinind toate condițiunile cerute unei foi ilustrate pentru familie, fiind redactată cu multă îngrijire de unii din cei mai apreciați scriitori români, având totu-deuna un sumar bogat, variat și instructiv, pe lângă o sumă considerabilă de ilustrațiuni splendidu reușite, dintre cari o mare parte originale, referitoare atât la istoria nēmului românesc, cât și la artele, industria și evenimentele însemnate de actualitate din țără și pe unde locuesc Români; este cea mai răspândită revistă ilustrată și ocupă locul în literatura beletristică română.

„VATRA“ apare de 2 ori pe lună, în fascicule întregi, de câte 4 coli mari 4°, tipărite luxos pe hartie extra-velină.

Pentru Austro-Ungaria:

Costul abonamentului pe un an este . . . fl. 12

„Cei ce doresc a se abona, sunt rugați să binevoiescă a trimite costul abonamentului, prin mandat postal la librăria editore, C. Sfetea, București, căci „Vatra“ n. se trimite de către celorlări plătesc abonamentul înainte.

Colecții din anul I. al „Vetrii“ se mai găsesc broșate cu 12 fl., luxos legate cu 13 fl., er' numai scôțele cu fl. 1.50.

600,9—30